

*„Hľa služobnica Pána,
nech sa mi stane podľa tvojho slova“*

Zjavenia
Panny Márie
očami detí
Základnej školy v Snežnici

„Panna Mária, Kráľovná neba, oroduj za nás“

Touto myšlienkou sa začali zaoberať deti Základnej školy v Snežnici pred tvorbou Projektu Zjavenia Panny Márie očami detí.

Projekt sa začal realizovať v októbri školského roka 2017/2018 v rámci práce výtvarného krúžku, ktorého cieľom bolo naučiť deti pracovať s rôznymi výtvarnými technikami. Práca na tomto projekte bola jedinečnou príležitosťou tento cieľ splniť.

Žiaci získali zručnosti v rôznych výtvarných technikách- maľba temperou, maľba vodovými farbami, kolorovaná kresba, maľba akvarelovými farbami na plátno, maľba pieskom, suchý pastel, olejový pastel, kresba...

Vďaka zvládnutiu rôznych výtvarných techník sa deťom podarilo vytvoriť diela, ktoré posolstvo Zjavenia Panny Márie posunú ďalej.

Na projekte pracovali žiaci rôznych vekových skupín, námet a tému zjavenia si vyberali sami. Výsledným prácam predchádzali návrhy, ktoré sa postupne premieňali na tieto nádherné diela.

Týmto by som chcela poďakovať žiakom za ich snahu, námahu a za ich záujem podieľať sa na tomto projekte aj vo svojom voľnom čase.

Spoločne veríme, že naša radosť, nadšenie a potešenie z tohto nezištného projektu a z nádherných prác sa preniesie aj na ostatných.

Autorka projektu Mgr. Zina Labudová

*„Keď pochopíme život ako dar, svet ako zázrak,
ráno ako začiatok dobrodružnej cesty,
druhého človeka ako radostné stretnutie,
stávajú sa obyčajné veci neobyčajnými.“*

neznámy autor

Dňa 12. apríla 1947 sa v Ríme zjavila Panna Mária vodičovi električky Brunovi Cornacchiolovi, rovnako ako jeho trom deťom Gianfrancovi, Carlovi a Isole, ktorí mali v tej dobe štyri, sedem a desať rokov.

Stalo sa tak v jaskyni na kopci porastenom eukalyptami, na mieste nazývanom Tri fontány.

Bruno Cornacchiola pochádzal z okolia Ríma a bojoval ako dobrovoľník v španielskej občianskej vojne (1936 – 1939), kde pod vplyvom nemeckého luteránskeho vojaka konvertoval k protestantom.

Toho dňa sa odobral na zmienený kopec, aby si tam pripravil reč proti Panne Márii. Zatiaľ čo si písal poznámky sa deti hrali.

Znenazdania sa v jaskyni objavila krásna žena, najprv deťom a potom aj jemu. Predstavila sa svojmu nepriateľovi, ktorý popieral vieru v Eucharistiu a nepoškvrnené počatie a nenávidel Svätého otca, svojim menom.

Ako na mnohých miestach po celom svete, stalo sa i tu: pôda v jaskyni je dnes miestom konverzie, modlitby a zázrakov. Od onoho dňa ju tiež vyhľadávajú zástupy veriacich a každého 12. apríla je zjavenie Matky Božej pripomínané veľkou slávnosťou.

Cirkevní hodnostári dodnes zmieňujú nezabudnuteľnú procesiu z 5. októbra 1947. V roku 1997 dal Ján Pavol II. súhlas, aby toto pútnické miesto dostalo meno **Panna Mária tretieho tisícročia pri Troch fontánach**.

„*Som Panna Mária Zjavená.
Obraciam najzatvrdlivejších pomocou zázrakov,
ktoré činím s touto hriešnou krajinou.*“

San Francisco de Cuapa je mesto v severovýchodnej časti nikaragujského departmentu Chontales. V roku 1980 tamojší kostolník Bernardo Martinez zažil sériu zjavení Panny Márie.

Všetko začalo 15. apríla. V ten deň vošiel do starej kaplnky a spozoroval nadprirodzené svetlo vychádzajúce zo sochy Požehnanej Panny Márie. Zveril sa niekoľkým ľuďom, ale tí si tajomstvo nechali pre seba, a tak sa Bernardo stal terčom posmechu.

V máji, keď prechádzal medzi poliami, uvidel Pannu Máriu odetú v bielom šate. Vyzvala ho k modlitbe ruženca a prikázala mu, aby sa zasadil o mier v krajine: „Postaraj sa o mier. Nepros o mier nášho Pána, pretože keď sa oň nepostaráš ty, nepostará sa oň nikto.“

V Nikarague v tej dobe zúrila občianska vojna. Sandinistická vláda, považovaná mnohými za komunistickú, čelila povstaniu ozbrojených kontras. Pretože nechcel mať problémy, ignoroval Bernardo Máriin príkaz, a keď sa vyhýbal miestu zjavenia, panna Mária sa mu o niekoľko dní neskôr zjavila na pastvine a prisľúbila, že mu pomôže.

Ďalšieho rána zaplavil jeho dušu hlboký pokoj, čo mu dovolilo povedať ľuďom o tom, čo sa mu stalo, bez strachu z posmechu. Uviedol, že mu Panna Mária prikázala spáliť zlé knihy, tým sa rozumela marxistická literatúra. Managuaský biskup nariadeniu Panny Márie ochotne vyhovel a sandinistickí agitátori sa zmohli len na to, že sa Panne Márii vysmievali a nazývali ju „Panna Mária kontras“.

**„Postaraj sa o mier. Nepros o mier nášho Pána,
pretože keď sa oň nepostaráš ty, nepostará sa oň nikto.“**

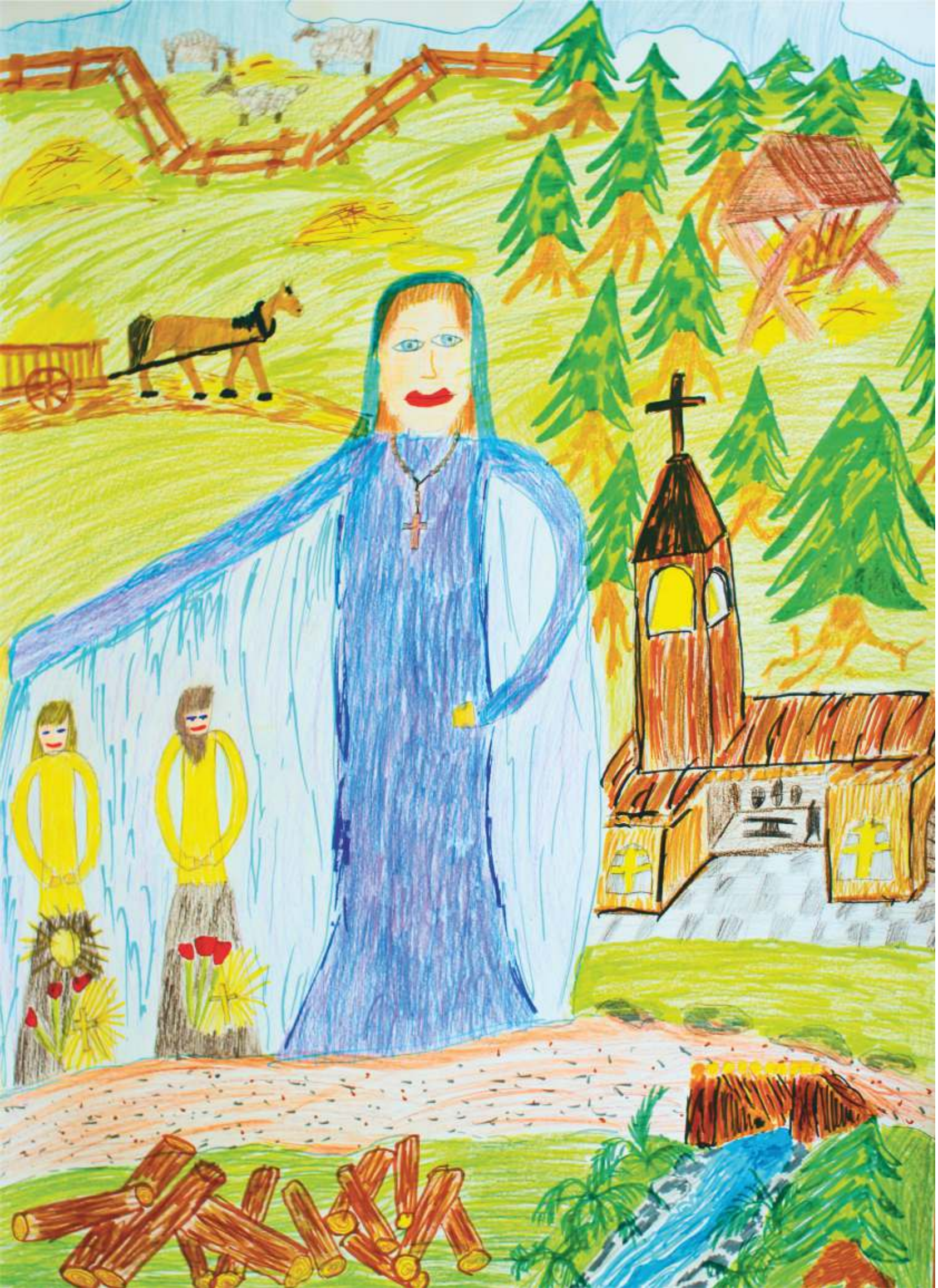
Zjavenia Panny Márie Nepoškvrnenej Čistoty v Litmanovej boli údajné zjavenia presvätej Bohorodičky (Panny Márie), ktoré sa podľa pútnikov diali od 5. augusta 1990 do 6. augusta 1995 na hore Zvir pri obci Litmanová dvom dievčatám, Ivete Korčákovej a Kataríne Češilkovej.

Prvé zjavenie sa podľa rozprávania detí uskutočnilo poobede 5. augusta 1990, keď sa hrali na blízkej hore Zvir. Pri hraní sa v lese počuli hluk, ktorého sa naľakali a skryli sa v blízkom senníku. Hluk neustával a deti mali pocit, že niekto chodí okolo dreveného senníka. Po čase sa ozvalo silnejšie búchanie, ako keby niekto spustil zo skaly hrbu dreva. Deti: Ivetka Korčáková (11-ročná), Katka (12-ročná) a Miťko (9-ročný) sa začali modliť mariánsku modlitbu: Mária, Matka naša, skry nás pod svoj plášť a to trikrát - ako neskôr povedali, túto modlitbu predtým nepoznali. Zároveň začali ľutovať svoje hriechy a náboženskú vlažnosť. O chvíľu spozorovali v miestnosti svetlo, ktoré najskôr považovali za slnko. Svetlo sa presunulo nad lavičku a vo svetle spozorovali krásnu paniu, ktorá si sadla na lavičku.

Ivetka: „Dňa 5. augusta 1990 sme mali jedinú prosbu, aby táto krásna Pani išla spolu s nami (zo Zviru) dolu do dediny, pretože sa už stmievalo a my sme sa báli ísť lesom samy. Krásna Pani nám túto prosbu splnila.“

Katka: „Šli sme a ona asi dva kroky za nami. Cítila som pokoj. A potom, od potoka, sa začala oddiaľovať. Keď sme prišli dolu ku krížu, Panna Mária si pred ním kľakla a prežehnala sa.“

Už od začiatku začala horu Zvir navštevovať skupinka veriacich. Neskôr, 11. novembra 1990 bola už s dovoľením prešovského gréckokatolíckeho biskupa Jána Hirku, pod správu ktorého spadá farnosť Litmanová, na hore Zvir slúžená svätá božská liturgia. Dňa 25. novembra 1990 sa konal obrad posvätenia novopostaveného kríža. Pri posväcovaní, po modlitbe sv. ruženca, všetci prítomní údajne videli na Slnku nadprirodzené úkazy, pripomínajúce fatimský slnečný zázrak: slnko, do ktorého bolo možné bez ťažkostí pozerieť, rotovalo, vyžarovalo sústredené kruhy v rôznych farbách dúhy, černelo, opäť zosvetlelo, chvelo sa a menilo polohu. Aj vďaka týmto úkazom prichádzalo na horu Zvir čoraz viac pútnikov. Počas výročí sa rad zaparkovaných áut tiahol až do Starej Ľubovne. Počet pútnikov sa postupne zvyšoval, ak neberieme do úvahy zimné mesiace, až do konca týchto zjavení, ktoré od ich začiatku skúmala cirkev.

LA SALETTE

La Salette je malá dedinka v čarokrásnom prostredí francúzskych Álp v diecéze Grenoble. Nachádza sa ďaleko od ruchu miest a dopravného spojenia v nadmorskej výške cca 1 800 m. Dedinka ako stovky iných vo Francúzsku, a predsa známa v celom katolíckom svete. Preslávila sa 19. septembra 1846. V ten deň sa na horských pastvinách stretli s krásnou Paňou dvaja pastierikovia - štrnásťročná Melánia a jedenásťročný Maxim. Najprv videli žiaru v tvare gule. Z nej sa postupne vynárala postava. Keď ju zbadali, sedela s hlavou v dlaniach a plakala. Zavolala deti, aby podišli bližšie. Dlhú sa s nimi zhovárala a potom sa vzdialila vznášajúc sa v jasnom svetle. Od toho dňa zástupy ľudí prichádzajú navštíviť „plačúcu“ Pannu Máriu - Zmieriteľku hriešnikov, ktorú si uctievali v tamojšej bazilike.

Podľa slov detí im krásna Pani prišla povedať, že dlho prosí za nich svojho Syna a že už nevládze dlhšie zadržať jeho trestajúcu ruku, ktorá je veľmi mocná a ťažká! Hovorila, že ľudia znesväcujú nedeľu, že v lete na svätú omšu chodí len niekoľko starých žien, kým ostatní celé leto v nedeľu pracujú. V zime, keď nemajú čo robiť, prichádzajú síce viacerí, no niektorí len preto, aby sa vysmievali z náboženstva. Hovorila aj o tom, ako ľudia nedodržiavajú Veľký pôst, ako „furmani“ hrešia, preklínajú, neúctivo vyslovujú meno jej Syna... Povedala, že ak vyjde úroda navniwoč, bude to ich vina. Krásna Pani tak predpovedala zničenie úrody zasiatého obilia, hovorila o veľkom hlade, o úmrtí detí, o skaze orechov a hrozna. Deťom odovzdala tajomstvo a vyzvala ich, aby sa modlili, dobre modlili ráno i večer...

Jej slová o skaze obilia neskôr poslúžili ako dôkaz, že deti hovoria pravdu. Posolstvo sa končilo tým, že ho majú ohlásiť všetkému ľudu.

Potom krásna Pani kráčala smerom k úbočiu, z ktorého predtým Melánia a Maxim zbehli. Deti ustúpili, aby mohla prejsť. Keď prekročila potôčik zopakovala poslednú výzvu a stúpala chodníčkom a ony kráčali za ňou. Keď vyšla hore, vzniesla sa do výšky asi 1,5 m, pozrela k nebu, potom na zem a obrátená tvárou k juhovýchodu celá vo svetle pomaly mizla. Deti nechápali, s kým sa stretli. Už na druhý deň začali ľudia vystupovať na „svätú“ horu. Veľká zvesť sa šírila na všetky strany.

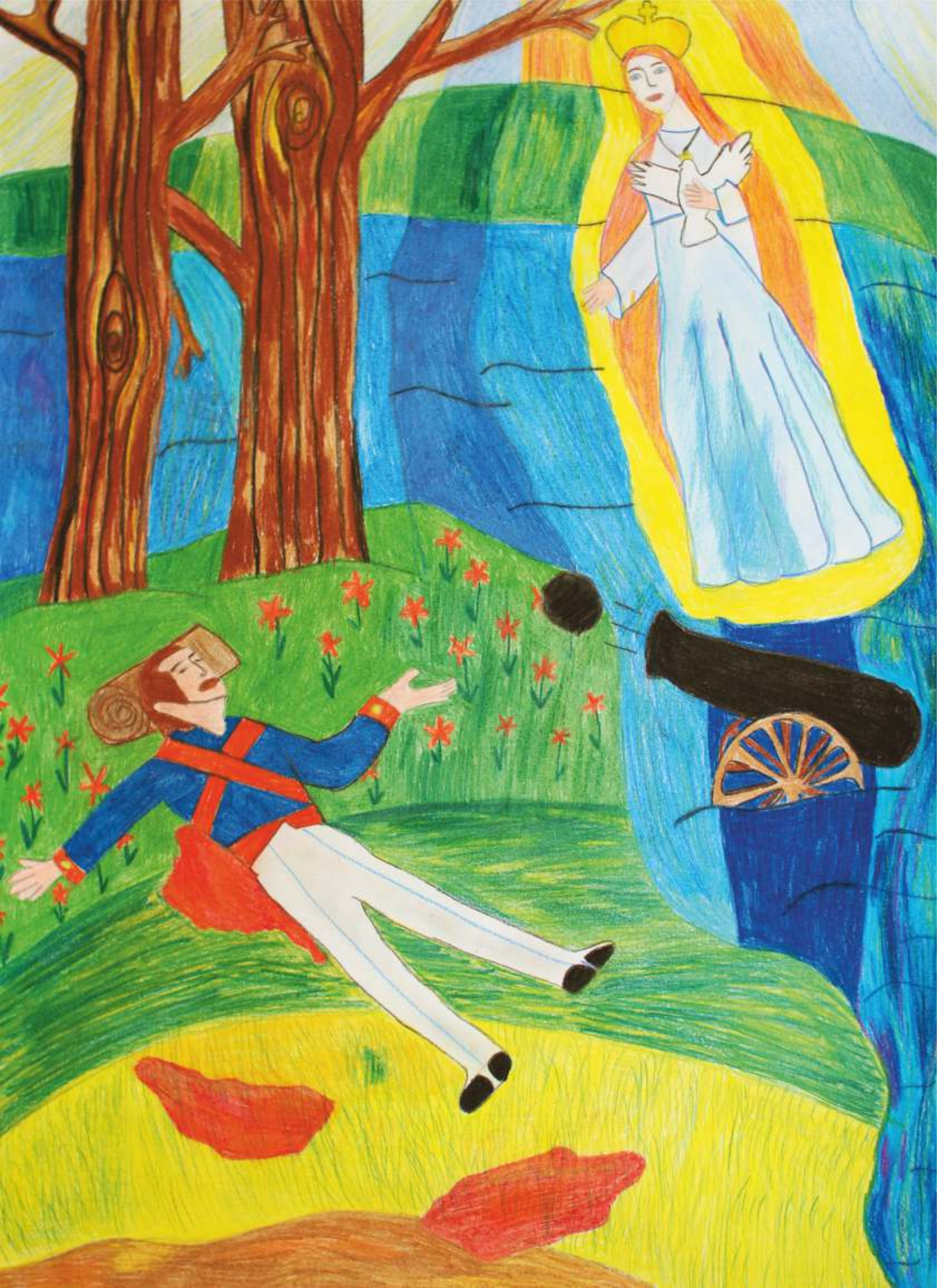
O päť rokov 19. septembra 1851 sídelný biskup diecézy Grenoble Philibert de Bruillard vydal oficiálny dekrét. Časť z neho znie: *Usudzujeme, že zjavenie Najsvätejšej Panny dvom pastierom dňa 19.septembra 1846 na jednej hore v Alpách vo farnosti La Salette v dekanáte Corps má všetky znaky pravdivosti, fakty sú zdôvodnené a veriaci ho môžu prijať ako hodnoverné.*

20. augusta 1879 bol na mieste zjavenia konsekrovaný kostol, ktorý je obdarovaný titulom bazilika. Skupina kňazov tu neskôr vytvorila rehoľu Misionárov Božej Matky z La Salette, ktorá sa dodnes o pútnické miesto stará.

Prvé zjavenie sa viaže k obrazu Božej Matky, pred ktorým ranený žoldnier, pôvodom kováč z Lichňa Tomáš Klosowský, po bitke pri Lipsku v roku 1813, prosil Pannu Máriu o svoju záchranu. Povedala mu, že vyzdravie, vráti sa domov a má vyhľadať jej obraz, na ktorom je taká ako ju vidí, s bielou orlicou pritísnutou k hrudi. Až v roku 1836 našiel Tomáš dlho hľadaný obrázok a pred smrťou roku 1837 ho pribil na borovicu v lese pri Grabline a tam sa modlieval. Po jeho smrti sa k obrazu chodieval modliť pastier Mikolaj Sikatka z Izabelina a tam sa mu v rokoch 1850-1852 viac ráz zjavila Matka Božia. Prostredníctvom Sikatku vyzývala ľud na modlitbu, zvlášť Ruženca, predpovedala vojny a epidémie. Prosila kňazov o slúženie svätých omší za hriešnikov. Tím, ktorí sa budú modliť pred jej obrazom a zmenia svoj život sľúbila záchranu a pútnikom veľa milostí. Púte začali roku 1852, keď v celej Európe vypukla epidémia cholery. Davy pútnikov prichádzali modliť sa k obrázku Matky Božej v grablinskom lese. Ešte v tom roku rozhodnutím biskupa bol obraz prenesený do kaplnky v Lichni. Od roku 1858 až do roku 2006 bol Zázračný obraz vystavený vo farskom kostole svätej Doroty. V roku 1967 bol obraz korunovaný podľa dekrétu pápeža Pavla VI.. Korunoval ho poľský primas kardinál Wyszynski, ktorý bol po prosbách k Matke Božej v Lichni zázračne uzdravený z rakoviny. Do novej baziliky bol Zázračný obraz prenesený 2. júla 2006.

**„...Lebo ja som Matka Milosrdenstva
a vo mne prebýva jedine dobro a láska...“**

VAILANKANNI

Za svitania jedného slnečného dňa roku 1600, kráčal istý pastiersky synček s džbánom mlieka, tak ako každý deň, z indického Vailankanni ku svojmu učiteľovi do Nagapattinam. Navzdory sviežemu rannému vzduchu prepadla chlapca únava, keď prechádzal vo Vailankanni okolo vodnej nádrže. Postavil džbán k banánovníku a vzápätí upadol do neobvyklej driemoty, v ktorej sa mu zjavila prekrásna pani s okúzľujúcim Dieťaťom v náruči. Obe postavy mali okolo hlavy svätožiaru. Pani prekvapeného, ale i trochu vydeseného chlapca požiadala o trochu mlieka pre svoje dieťa. Plný úcty a bázne jej ponúkol mlieko. Nadpozemský úsmev dieťaťa a matky bol jedinou odpoveďou.

Netrpezlivý učiteľ chlapcovmu rozprávaniu neveril, ale k obrovskému údivu všetkých prítomných začalo mlieko pretekať zo džbána a rozlievať sa okolo. Keď chlapcov učiteľ a ostatní ľudia dorazili na miesto zjavenia, uverili v Pannu Máriu.

Na sklonku 16. storočia žila vo Vailankanni chudobná vdova, ktorej syn bol od narodenia chromý. Každého dňa si sadol pod banánovník na mieste zvanom Nadu Thittu, Hlavný pahorok, a predával cmar vysmädnutým pocestným. Jedného dňa upadol do zmätku, keď sa pred ním objavilo veľmi jasné svetlo, v strede ktorého sa objavila neskutočne krásna Pani s božským Dieťaťom v náruči a požiadala chlapca o hrnček cmaru. Potom mu prikázala, aby šiel a informoval katolíckeho kňaza v Nagapattinam, aby na mieste jej zjavenia postavili kaplnku nesúcu jej meno.

Prekvapený chlapec si uvedomil, že jeho ochrnuté nohy sa normálne pohybujú. S obrovskou radosťou uháňal do Nagapattinam, aby odkaz odovzdal. Katolícky kňaz, ktorého už vo videní inštruovala Panna Mária, s pomocou ľudí postavil kaplnku na Nadu Thittu. Dnes na tomto mieste stojí bazilika. Pani bola nazvaná Pannou Máriou Pevného zdravia.

Na tomto mieste dnes stojí nádherná bazilika, ktorú 3. novembra 1962 navštívil pápež Ján XXIII. a posvätil tunajšiu mariánsku sochu.

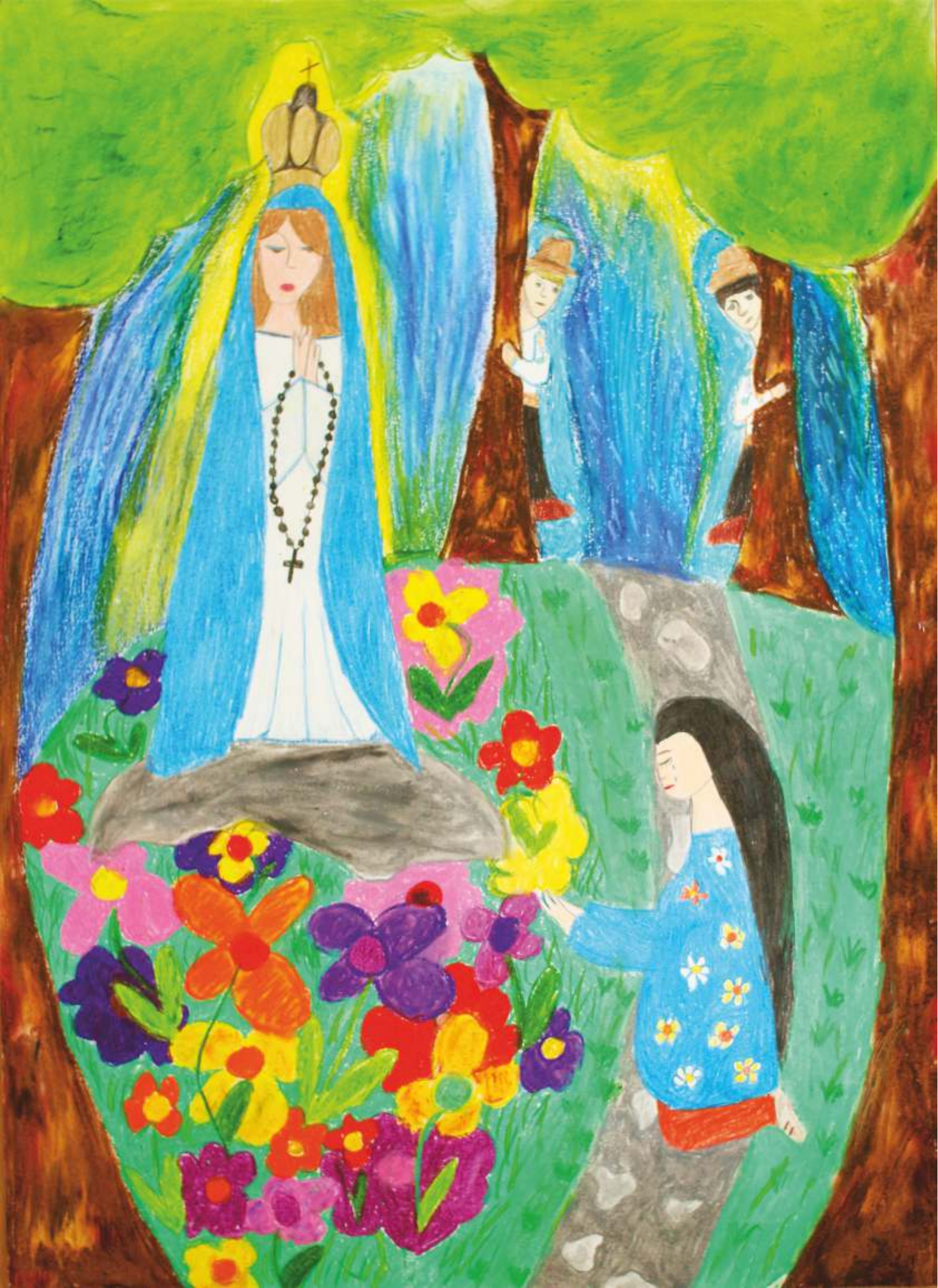
BRA

Pri chráme La Madonna dei Fiori (Panna Mária Kvetná) v meste Bra, ktorý sa nachádza v Turínskej diecéze asi 60 km od Turína smerom na Cuneo, sa každoročne uprostred zimy od 8. do 29. decembra, často aj počas veľkých mrazov a pri množstve snehu, opakuje zvláštny jav: na mieste zjavenia Panny Márie zakvitnú stromy.

História zjavení Panny Márie v Bra

Večer 29. decembra 1336 prechádzala mladá vydatá žena Egídia Mathisová, ktorá bola v pokročilom štádiu tehotenstva, okolo sochy Panny Márie nachádzajúcej sa neďaleko mestečka Bra. Socha stála na vysokom podstavci v hustom poraste. Práve tam na ňu striehli dvaja vojaci s úmyslom znásilniť ju.

Keď si Egídia uvedomila hroziace nebezpečenstvo, prestrašene sa vrhla k soche prosiac Pannu Máriu o pomoc. Situácia sa zdala byť beznádejnou, pretože žena nebola schopná sama sa obrániť pred násilníkmi. Zo sochy však náhle zažiarilo také oslnivé svetlo, že vystrašení vojaci utiekli. Egídii sa potom zjavila Panna Mária a s úsmevom na tvári ju láskavo upokojovala. Hneď po tomto zjavení Egídia pocítila pôrodné bolesti a bez akýchkoľvek komplikácií porodila dieťa pred sochou Panny Márie. Zavinula ho do kabáta a utekala k najbližšiemu domu, kde poprosila o pomoc. Správa o tejto udalosti sa po mestečku rozniesla ako blesk. Čoskoro sa na miesto zjavenia prišli modliť takmer všetci obyvatelia Bra. Môžeme si predstaviť, aké veľké bolo ich prekvapenie, keď na početných stromoch, ktoré tam rástli, zbadali nádherné biele jarné kvety. Pre všetkých to bolo zjavným znamením, ktoré potvrdzovalo pravdivosť slov Egídie Mathisovej o zjavení najsvätejšej Panny. Blízko miesta, kde sa zjavila Panna Mária a zázračne zakvitli v decembri stromy, neskôr vybudovali pútnický chrám La Madonna dei Fiori.

Na severozápadnom pobreží Írska leží kraj Mayo a v tejto sviežej zelenej krajine leží farský kostol Knock. Dnes je meno tohto miesta povýšené a známe skôr ako Svätyňa Panny Márie z Knock, pretože tu sa zjavila Panna Mária v noci 21. augusta 1879.

Bol to večer, keď sa Mary McLoughlin, farská gazdiná, pozerala z okna kuchyne a všimla si tajomné svetlo, ktoré osvetľovalo kamennú stenu kostola. Dokonca aj cez padajúci dážď bolo svetlo viditeľné. Pri stene videla stáť tri postavy. Mary si myslela, že sú to sochy, ktoré zamenili za tie, ktoré boli zničené búrkou spreď roka. Trochu vystrašená sa rozbehla do dažďa do domu svojej priateľky Margaret Byrneovej.

Mária tam zostala asi pol hodiny a potom sa rozhodla odísť. Margaretina sestra, tiež menom Mary, súhlasila, že sa s ňou pôjde pozrieť na ten div. Keď prichádzali ku kostolu, obom ženám sa naskytl úžasný pohľad. Boli si isté, že vidia Blahoslavenú Matku, sv. Jozefa a sv. Jána. Na ľavej strane od sv. Jána stál oltár a na oltári bol baránok. Za oltárom stál kríž a na každej strane ponad oltár boli adorujúci anjeli. Mary Byrne bežala domov a povedala všetko svojej rodine.

Slovo sa rýchlo rozšírilo a čoskoro sa kľaciac v ležaku modlilo ruženec 15 ľudí. Boli vo veku od 6 do 75 rokov a napriek tomu, že boli premočení až na kožu, na víziu, ktorú sledovali, nepadla ani jedna kvapka dažďa. Svedkovia tvrdili, že požehnaná Matka stala vzpriamene s očami smerom k nebu a mala oblečený veľký biely plášť so záhybmi a na hlave mala veľkú zlatú korunu.

Na druhý deň sa skupina dedinčanov vydala k miestnemu kňazovi a rozpovedali mu tento príbeh. Ten sa obrátil na biskupa z Tuamu. Biskup zriadil komisiu pre výsluch ľudí, ktorí boli svedkami tejto vízie. Duchovenstvo však mimoriadne pochybovalo, že to, čo počuli miestni, bolo aj pravdivé. Dokonca uvažovali o možnosti, že miestny protestantský strážnik vymyslel podvod, aby zosmiešnil katolíkov.

Ľudia však neboli tak skeptickí a tak sa v roku 1880 začali organizovať púte do Knocku. O dva roky neskôr navštívil miesto arcibiskup John Joseph Lynch z Toronta, ktorý tvrdil, že bol uzdravený Pannou Máriou z Knocku, čo bolo celkom vznešené potvrdenie. Väčšina svedkov časom pomrela, ale Mary Byrne sa vydala a vychovala šesť detí, zatiaľ čo celý svoj život žila v Knocku. V rozhovore z roku 1936, keď mala 86 rokov, bola jej výpoveď o zázraku rovnaká ako v roku 1879. Zjavenie Panny Márie, sv. Jozefa a sv. Jána v Knocku premenilo pokojnú dedinu na miesto s tisíckami ľudí, ktorí si prišli pripomenúť túto víziu a od Panny Márie si vyprosiť zázrak uzdravenia.

Na začiatku 12. storočia sa vo francúzskom Cité odohral zázrak. Rozsiahla epidémia, ktorej následky postihli celý kraj, vypukla v celej oblasti. Panny Márie sa hlboko dotkli naliehavé prosby ľudí, a tak im zoslala dvoch trubadúrov, Itiera de Tirlemont a Normana de Saint Pol, aby upozornili biskupa z Arrasu de Guines, že čoskoro príde na pomoc svojmu ľudu. Aby presvedčili biskupa o svojej misii na základe jej žiadosti, tak sa títo dvaja, do tej doby nepriatelia na život a na smrť, na mieste uzmierili.

Za svitania 28. mája 1105 sa za prítomnosti preláta zjavila Panna dvom trubadúrom a dala im na ochranu božskú voskovú sviecu. Tá im zaručovala, že voda ,do ktorej nakvapká vosk z tejto sviece, vráti zdravie tým, ktorí ju použijú s vierou.

Stoštyridsaťtri chorých bolo okamžite uzdravených. To bol prapôvod Panny Márie Ardenskej. Bolo založené bratstvo na jej podporu a zázračná svieca bola ochraňovaná v mestskej kaplnke. Každý rok predstavení tohto bratstva jej sem prichádzali pri procesii vzdať vďaku.

Tradícia bola síce prerušená udalosťami počas revolúcie, ale zostávala stále živá v dušiach ľudí. Kult Svätej Sviece potom doznel svoj rozkvet a farníci zo Saint Nicolas en Cité spomínali, ako ich predkovia vzdávali slávu tomuto miestu. Monsignor Julien, biskup z Arrasu, vyslovil pranie, aby v tomto chráme boli slúžené prvé obrady pri korunováci Panny Márie Ardenskej 26.5. 1923.

Pri tejto príležitosti na Kazateľnici sv. Mikuláša, Monsignor de Vauroux, biskup z Agenu, nádherne oslávil zázrak Svätej Sviece v prítomnosti jeho Eminencie kardinála Dubiosa, arcibiskupa parížskeho, 8 biskupov a početných kňazov, klerikov a veriach. 18.12.1932 bola Monsignorom Dutoit, biskupom z Arrasu vztýčená z vďačnosti a na pripomienku pamiatky týchto udalostí i obnovenia chrámu socha – dar farnosti.

V chráme Saint Nicolas en Cité, postavenom na mieste pôvodného krídla priečnej lode bývalej katedrály Panny Márie, nájdeme text napísaný na mramorovej doske: Panna Mária Ardenská, ochraňuj nás pred nákazou tela i duše.

Päťsto detí zo základnej školy Emílie Auginaldovej na ostrove Luzon, patriaci Filipínam vypovedá o videní na oblohe.

Desaťročné dievčatko sedelo odpoľudnia 19.novembra 1982 na školskom ihrisku. Keď sa zahľadela na oblohu, uvidela troch anjelov, Máriu, Matku Božiu s dieťaťom, ako sa vyjadriť a tiež starca stojaceho vedľa nej. Ďalšie deti mali to isté videnie.

To čo videli popísali veľmi podrobne novinári: Mária mala oblečené šaty, na hlave zlatú korunu, anjeli mali zlaté vlasy a boli odetí do dlhých vlajúcich rób, pričom jeden držal v ruke kľúč.

Jeden z učiteľov, ktorý bol svedkom zjavenia, povedal reportérovi, že cítil ohromnú silu, ktorá ho donútila pokľaknúť.

**„Musíte slúžiť Bohu v každom okamihu
a nevzývať ho len vo chvíľach skúšok a neprijemností“.**

Kibeho 1981

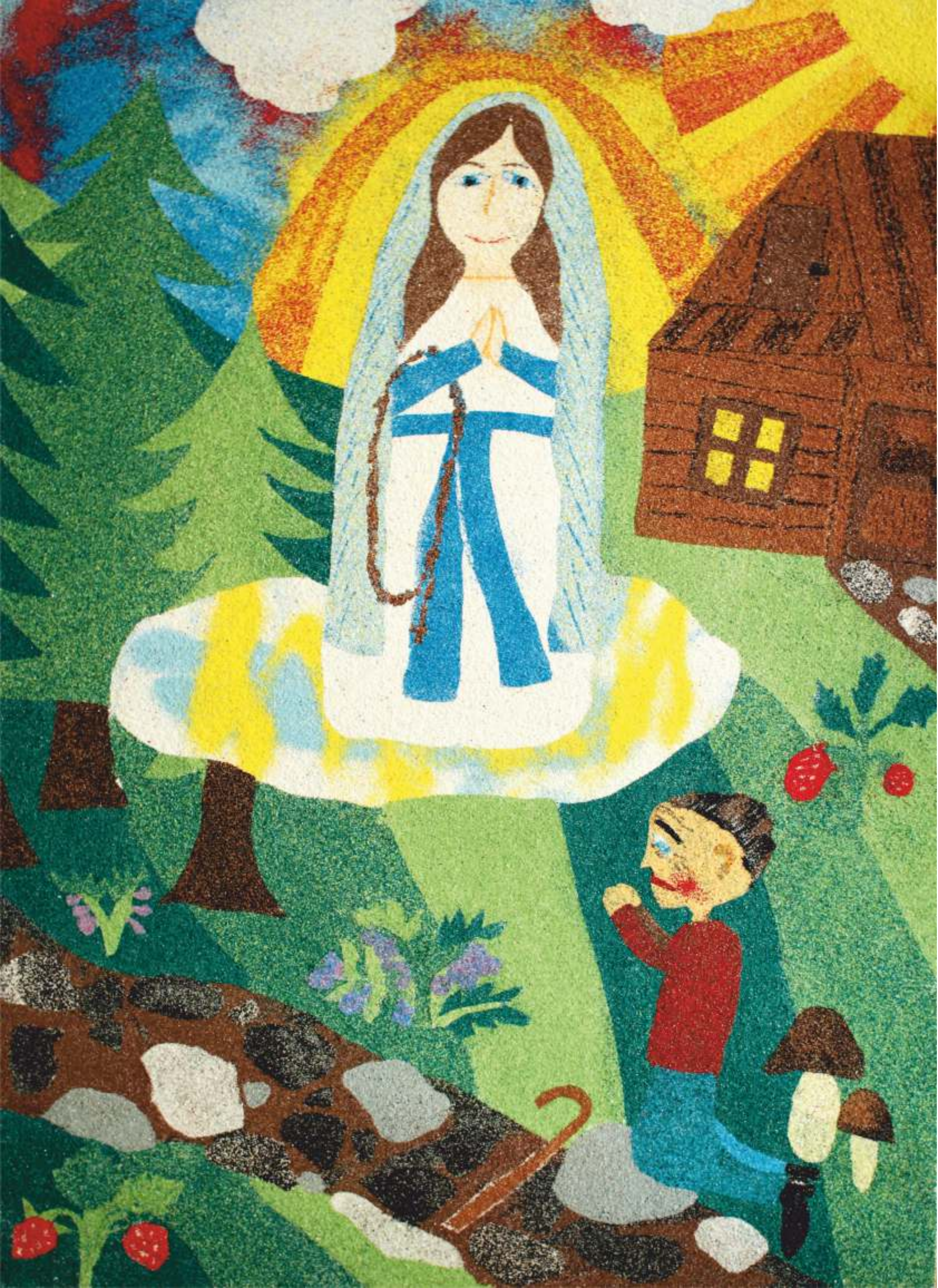
TURZOVKA

V júni v roku 1958 sa na vrchu Živčáková mala lesnému robotníkovi Matúšovi Lašutovi zjaviť Panna Mária. Správa sa rýchlo rozšírila a miesto údajného zjavenia začali navštevovať veriaci, ktorí putovali na horu, odkiaľ si odnášali vodu z neďalekého prameňa. Napriek vtedajšiemu odmietavému stanovisku cirkvi i najrôznejším obštrukciám zo strany bývalého režimu, návštevy pútnikov neprestávali.

Po roku 1989 prichádzalo na Biskupský úrad v Nitre množstvo žiadostí od veriacich, ktorí žiadali postaviť na Živčákovej kaplnku. V roku 1992 BÚ v Nitre súhlasil a v nasledujúcom roku bola na hore Živčáková postavená kaplnka Panny Márie, Kráľovnej pokoja. Jej projekt vypracoval Ing. arch. Marián Goč. Od roku 2000 patrí Živčáková do novozriadenej farnosti Korňa. V roku 2008 biskup novozriadenej Žilinskej diecézy Mons. Tomáš Galis povolil stavbu kostola Panny Márie, Matky Cirkvi spolu s exercično-pastoračným zariadením na hore Živčáková. Dekrétom žilinského biskupa z 19. októbra 2008, kedy bol položený základný kameň stavby, bola Živčáková oficiálne vyhlásená za mariánske pútnické miesto a miesto modlitby. 29. mája 2011 bol slávnostne posvätený kríž, koruny Panny Márie a zvon nového chrámu.

Chrám Panny Márie Matky Cirkvi bol slávnostne vysvätený **4. októbra 2015** za účasti biskupov zo Slovenska, Čiech a Ukrajiny a asi 15 000 pútnikov.

**„ To, čo vidíš, to je dielo, ktoré máš vykonať.
Nemusíš sa ničoho báť, budem ti pomáhať, svoju tvár ti dodám.
Raz budem od teba odchádzať a budeš sa so mnou lúčiť.“**

GUADALUPE

Pútnické miesto Guadalupe v Mexiku navštíví ročne okolo 20 miliónov ľudí. Je považované za najnavštevovanejšie pútnické miesto na svete.

V roku 1531 bolo to 9. decembra sa Juanovi Diegovi, ktorý mal vtedy 57 rokov zjavila dáma očarujúcej krásy. Jej odev svietil ako slnko a lúče, ktoré z Nej vychádzali, presvecovali skaly a okolie. Mladá dáma mu s úsmevom povedala: *„Ja som Nepoškvrnená Panna Mária, Matka pravého Boha, cez ktorého všetko žije, Pána všetkých vecí, Pána neba a zeme. Je mojím želaním, aby Mi tu postavili Boží chrám, kde celú svoju lásku, svoj súcit a milosť, svoju pomoc a ochranu chcem preukázať a venovať ľuďom.“*

Juan Diego navštívil miestneho biskupa Juana de Zumáragu. Biskupovi povedal, že mal viackrát zjavenia Panny Márie. Odovzdal mu odkaz, že Panna Mária si želá, aby na pahorku Tepeyac postavili Boží chrám. Biskup si žiadal nejaký dôkaz.

Juan odišiel smutný a na druhý deň povedal pri zjavení Panne Márii: *„Presvätá Panna Mária, otec biskup mi nechce veriť a žiada si nejaký znak na potvrdenie zjavenia.“*

Panna Mária v podobe krásnej žiarivej devy mu povedala: *„Zajtra choď na vršok Tepeyac a nazbieraj z kvetov, ktoré tam nájdeš. Zanes ich biskupovi, aby ti uveril.“*

Na druhý deň zavčas rána Diego zašiel na vršok a našiel medzi skalami, kde takmer nič nerástlo krásne kvety, ktoré nepoznal. Boli to krásne červené kastílske ruže. Diegov údiv bol veľký, lebo bol december a teplota v tú noc klesla pod bod mrazu. Diego natrhal veľkú kyticu ruží a uložil ich do svojej veľkej zástery (domorodci ju nazývajú tilma). Keď navštívil biskupa, bol tam prítomný aj biskup don Sebastian Ramirez Fuenleal, tiež nový guvernér pre Mexiko a tlmočník Juan Gonzáles. Diego rozpustil zásteru a všetkým ukázal krásne červené ruže ako dôkaz, ktorý dostal na potvrdenie zjavení. Biskup priskočil k jeho nohám a s údivom pozeral na ruže, neschopný slova. A potom, keď odtrhol oči od zázraku na podlahe, uvidel na Indiánovej tilme obraz Požehnanej Panny Márie v plnej sláve.

Netrvalo dlho a zvesť o zázraku sa rozniesla po celom meste. Čoskoro sa pred biskupským palácom zhromaždil zástup veriacich, ktorí túžili vidieť obraz Panny Márie. Stavba provizórnej kaplnky začala okamžite a za dva týždne bola dokončená. 25. decembra bol svätý obraz Panny Márie prenesený z mesta do svojho nového domova.

FATIMA

Fátima je obec (freguesia) v Portugalsku. V jej severnej časti leží rovnomenné mesto (cidade), ktoré má okolo 7 500 obyvateľov. Je to jedno z najznámejších katolíckych pútnických miest na svete. Leží v dištrikte Santarém v strednom Portugalsku, 187 km južne od mesta Porto a 123 km severne od Lisabonu.

Mesto Fátima priťahuje veriacich z celého sveta. Stala sa známym pútnickým miestom potom, ako sa tu v roku 1917 zjavila trom malým deťom - pastierikom nadprirodzená bytosť, ktorá sa neskôr predstavila ako "Pani Posvätného ruženca". K prvému zjaveniu došlo počas prvej svetovej vojny 13. mája 1917, keď súrodenci Francisco a Jacinta Marto spolu s Lúciou dos Santos pásli dobytok v Cova da Iria, kde ich rodičia vlastnili pastviny.

Cova da Iria vytvára prirodzený amfiteáter s priemerom približne 500 m. Podľa svedectiev detí stála postava nad dubom zaliata slnečnou žiarou. Predpovedala koniec vojny a pomoc všetkým, ktorí sa k nej obrátia v modlitbách. Zjavenia pokračovali až do októbra, vždy trinásteho v mesiaci, v tú istú hodinu. Katolícka cirkev uznala pravosť zjavení vo Fátime v roku 1930. Jedným z veľkých uctievaťelov Fatimskej Panny Márie bol aj sv. Ján Pavol II., pápež.

Fátimu navštevuje denne množstvo pútnikov. Pútnici sa zhromažďujú v Cova da Iria na veľkom priestranstve, na ktorom je vybudovaná malá kaplnka na mieste zjavenia. Okolo priestranstva je veľké množstvo obchodíkov ponúkajúcich na predaj náboženské predmety. Na vzdialenejšej časti priestranstva je vybudovaná gigantická bazilika v neoklasicistickom štýle s centrálnou vežou vysokou 65 metrov, ktorá sa začala stavať v roku 1928. V bazilike sú hrobky Francisca a Jacinty, dvoch z troch detí, ktorým sa zjavila Panna Mária. Obaja zomreli čoskoro po zjaveniach, Francisco v roku 1919 a Jacinta v roku 1920. V roku 2000 boli vyhlásení za blahoslavených pápežom Jánom Pavlom II. Tretia z nich, Lúcia dos Santos, zomrela v roku 2005.

Zjavenia Panny Márie očami detí Základnej školy v Snežnici

vydané august 2018

Autori malieb a ilustrácií

Ondrej Žucha, 2.ročník
Timea Ševčíková, 4.ročník
Sofia Bajánková, 4.ročník
Dominik Caltík, 4.ročník
Anna Mináriková, 5.ročník
Kristína Cesneková, 5.ročník
Andrej Caltík, 6.ročník
Maroš Žucha, 6.ročník
Samuel Minárik, 9.ročník

Pedagogický dozor

Mgr. Zina Labudová

Obsahovo spracovali

Mgr. Zina Labudová
Mgr. Martin Adamčík

Graficky spracoval

Peter Kukučik

Zdroje

čerpali sme z knihy **Zjavenie Matky Božej v Turzovke,**
Jiří Kuchař, vydalo nakladatelství Eminent, Praha 2007
wikipedia

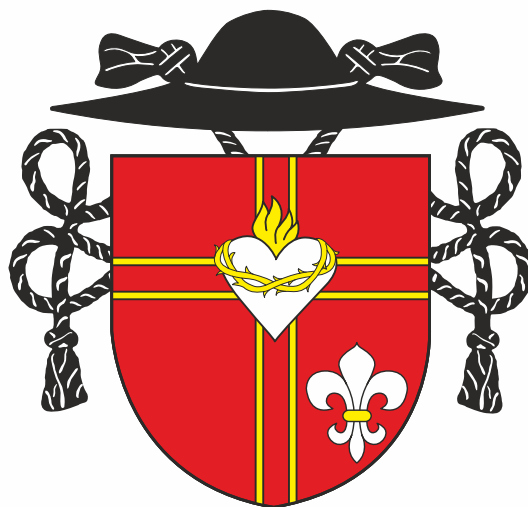
Projekt podporili

PaedDr. Jana Chovancová, riaditeľka ZŠ s MŠ Snežnica
Mgr. Zina Labudová
Mgr. Martin Adamčík
Farnosť Snežnica
Peter Kukučik

*„Ja som Nepoškvrnená Panna Mária,
Matka pravého Boha,
cez ktorého všetko žije, Pána všetkých vecí,
Pána neba a zeme. Je mojím želaním,
aby Mi tu postavili Boží chrám, kde celú svoju lásku,
svoj súcit a milosť, svoju pomoc
a ochranu chcem preukázať a venovať ľuďom.“*

ZŠ s MŠ SNEŽNICA

FARNOSŤ SNEŽNICA

autori diel

Ondrej Žucha, 2.ročník

Timea Ševčíková, 4.ročník

Sofia Bajánková, 4.ročník

Dominik Caltík, 4.ročník

Anna Mináriková, 5.ročník

Kristína Cesneková, 5.ročník

Andrej Caltík, 6.ročník

Maroš Žucha, 6.ročník

Samuel Minárik, 9.ročník

Snežnica 2018

